

Когато съзнанията на две същества събудни, тъй на време се жертвуватъ, взаимно си усълужватъ и на време изпълняватъ Божия законъ. Като знаете това, баждете будни на време да използвате и най-малките моменти за жертва, за изпълнение на волята Божия. Ученитът тръбва да бъде буденъ, да бъде изправенъ въ своите прояви, да не изпуска и най-малките моменти за правене на добро. Това значи, да се прояви Божественото съзнание въ човѣка. Когато Божественото съзнание работи въ човѣка, той придобива благъ изразъ на очите, лицето му става свѣтло и е готовъ на всички жертви. Каквото има, той е готовъ да го сподѣли съ близнитъ си. Щомъ Божественото съзнание го напусне, той става обикновенъ човѣкъ. Докато Божественото съзнание присъствува въ човѣка, той има стремежъ къмъ възвишеното и е готовъ на всѣкакъвъ подвигъ. Божественото повдига падналите души, поставя ги на правъ път и ги подкрепва. Щомъ пренебрегне Божественото въ себе си, човѣкъ пада духомъ, започва да става грубъ, недоволенъ и е готовъ на всички престъпления. Това се забелязва не само въ отдѣлния човѣкъ, но и въ цѣлия свѣтъ. Когато Божественото съзнание отсъствува, навсѣкѫде въ свѣта се вършатъ престъпления. Когато Божественото съзнание присъствува, доброто се проявява навсѣкѫде. Това сѫ състояния, които хората наричатъ день и